

náměstka. Jestliže však představenstvo svěřilo správu motorových vozidel pojišťovny st-li, nezhostilo se tím interním opatřením vlastní své odpovědnosti podle zák. č. 117/24.

Neprávem tudíž pokládal žal. úřad st-le za subjekt ohlašovací povinnosti, o jejíž nezachování v daném případě po názoru úřadu šlo, a neprávem odsoudil st-le pro zmíněné opomenutí; bylo proto nař. rozhodnutí již z tohoto důvodu zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.413.

Tiskové právo: * Nikdo nemá právního nároku na to, aby mu bylo povoleno vyvěšování plakátů podle § 23 odst. 2 tisk. zák.

(Nález ze dne 11. března 1933 č. 4226.)

Prejudikatura: Boh. A 8036/29.

Věc: »Deutsche nationalsozialistische Arbeiterpartei, Bezirksparteileitung Karlsbad« v K. proti zemskému úřadu v Praze o vyvěšení plakátu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ze 17. července 1930 zamítlo policejní komisařství v Karl. Varech žádost st-lovu o povolení vyvěšovati v policejním rayoně plakáty s textem »Für die sudetendeutsche Selbstverwaltung«, »Völkischer Tag Falkenau a. d. E., 2. und 3. August-Erntings 1930« a okresní úřad v Karl. Varech výměrem ze 16. července 1930 zakázal vylepování těchto plakátů v okrese k.-ském mimo policejní obvod. Odvolání proti těmto výměrům podaná zamítl žal. úřad nař. rozhodnutími, ježto uvedené plakáty jsou z důvodu veřejného klidu a pořádku nevhodné k veřejnému vylepování.

O stížnosti, podané do těchto rozhodnutí, uvažoval nss takto:

Podle § 2 zák. o ss jest nss povolán rozhodovati o stížnostech proti rozhodnutím neb opatřením správních úřadů, tvrdí-li kdo, že jimi bylo porušeno jeho subjektivní právo. Podle § 23 odst. 2 tisk. zák. ze 17. prosince 1862 č. 6 ř. z. z r. 1863 jest vyvěšování plakátů na ulicích nebo jiných veřejných místech bez zvláštního povolení bezpečnostního úřadu zakázáno. Zákon nemá ustanovení o tom, že by bezpečnostní úřad za určitých podmínek musil takovéto povolení udělit, nýbrž ponechává rozhodnutí o tom volné úvaze úřadu. Z toho jest zřejmé, že nikdo nemá nárok na to, aby mu bylo uděleno povolení k vyvěšování plakátů podle § 23 odst. 2 tisk. zák. (viz Boh. A 8036/29).

Opory v zákoně nemá tvrzení strany, že k plakátování uvedené slavnosti nebylo třeba úředního povolení, ježto slavnost sama byla úředně povolena a z toho důvodu že může býti bez dalšího povolení oznamována vyvěšováním plakátů. Předpis § 23 tisk. zák. připouští bez zvláštního povolení uveřejňovati toliko vyhlášky čistě místní nebo živn. povahy, jako jsou oznámení divadelní, oznámení veřejných zábav, pronájmů, prodejů a pod. Že by šlo o vyhlášku toho druhu, stížnost sama ani netvrdí.

Za tohoto stavu nemůže tudíž st-l zastávati názor, že by nař. rozhodnutím bylo porušeno jeho subj. právo, když úřad plakátování slav-

nosti nepovolil. Nemá-li však st-l právního nároku na povolení plakátování, pak nelze shledati, že by mohlo býti porušeno nějaké jeho subj. právo, i kdyby byly správnými námitky stížnosti, že úřad mylně rozpoznává barvy, v nichž jest plakát proveden. Ježto pak nss jest povolán toliko chrániti práva strany a zrušovati rozhodnutí nebo opatření úřadu jenom tam, kde porušují práva strany, nemohl se zabývati těmito námitkami stížnosti, když jest jisté, že vytýkané vady řízení (i kdyby zde skutečně byly), nemohly porušiti subj. právo st-lovo.

Č. 10.414.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení před nss-em:
 * Výrok kvalifikační komise podle §§ 18 a 20 služ. pragmatiky z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. není rozhodnutím úřadu v právně-technickém smyslu, jak je má na zřeteli § 2 zák. o ss, nýbrž pouze odborným dobrozdáním, které stranou před nss samostatně potíráno býti nemůže.

(Nález ze dne 11. března 1933 č. 4296.)

Prejudikatura: Boh. A XXX/1920.

Věc: Dr. Vladimír R. v P. proti ministerstvu zahraničních věcí (odb. r. Em. Dyk) o kvalifikaci.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. výnosem bylo st-li, vrch. min. komisaři v min. zahr. věcí, sděleno, že celkový posudek kvalifikační pro rok 1929 vyzněl u st-le klasifikací: »dobře«.

Maje rozhodovati o stížnosti, musil se nss v prvé řadě zabývati námitkou stížnosti, že nař. výnos je správním aktem ve smyslu § 2 zák. o ss, ježto prý právní řád čsl. připojuje ke kvalifikaci bezprostředně právní důsledky závažného dosahu (na př. zastavení postupu do vyšší platové stupnice, zastavení postupu a pod.), které ani služební úřad nemůže anulovati. Nss nemohl názoru tomuto přisvědčiti.

Podstata kvalifikace státních úředníků vyplývá z předpisů §§ 14—20 služ. pragm. Podle § 19 služ. pragm. má se při určení kvalifikace přihlídnouti k odbornému vzdělání (znalosti předpisů pro úřadování potřebných), ke schopnostem a chápání, k pili, svědomitosti a spolehlivosti při výkonu služby, ke způsobilosti pro styk se stranami a pro vnější službu, ku znalostem jazykovým, k výsledku upotřebení, k chování a u úředníků, kteří zastávají vedoucí místo, anebo kteří při povolání na takové místo přicházejí s úvahou, ke způsobilosti místo takové zastávati. Z výpočtu tohoto je zřejmo, že se jedná vesměs o schopnosti, znalosti a způsobilost úředníka a tedy o jeho kvality (vlastnosti) se zřetelem k výkonu služby. Posudek o kvalitách těch není pak ani osvědčením o právní posici toho kterého státního úředníka, ani neurčuje autoritativním a tedy právní mocí schopným způsobem jeho právní situaci, nýbrž jest pouhým odborným posudkem o určitých skutečnostech, toho kterého úředníka co do jeho způsobilosti ke službě vyznačujících. Na tom nic nemůže změnit okolnost, že kvalifikační posudek v § 19 odst. 3 se sjednává zvláštním řízením, že jej podává zvláštní k tomu cíli zřízený